

S!INGL

Cukroví vyndané z trouby není jediné horké téma

ŽHAVÁ TÉMATA!

Hamlet ve VANskách

(Ne)obyčejné básně
o věcech obyčejných

Koukej ZIMA! A jak na ni?

Rozhovor

~~DOG
playboy~~

SLOVO ÚVODEM

Ahooj, všechny moc zdravím a přeji krásný zimní den!
Vítám Vás u čerstvého vydání občasníku S!NGL.
Tentokrát přinášíme čtení na chvíle, kdy už venku slunce nesvítí
a nás volá odpočinek*.
Protože nevím jak k Vám, ale ke mně už touha po zimním spánku
dorazila. A tak jsme nové vydání S!NGLu tvořili jako super partáka
právě pro tyhle klidné chvíle.
Poetický večer zažijeme díky básním ve vybrané češtině Marka
Novotného nebo brilantní angličtině Zuzky Hoškové alias Mylmalion.
Zajímavým rozhovorem s panem profesorem Tomanem provedou
otázky Emy a Marka.
Co se děje s dnešní kulturou a jak se i antika nadlehčuje popíše
Vanda Hegerová. A jestli věřit v Ježíška, o tom se důvěrně svěří
Betty Patak.
No a pokud teď čte někdo, kdo se bojí tmy, tak i na tu si trochu
posvítíme.
Hlavně ať je nám se S!NGLem krásně!

Za všechny tvůrce, kreativce a spolupracovníky Vám čtenářům
moc děkujeme!
Prozatím nám všem hlavně, šťastné a veselé!
Krásné svátky a zimu v teple, za okny ale bílou.

Za skvělou redakci
přeje
Barbora Starka

*zimní odpočinek = radost: ve sněhu/ u krbu/ s teplým nápojem/
v teplé vodě/ v ledové vodě

Ideální zimu si každý z nás představuje asi trochu jinak, každopádně
má tenhle čas rozhodně co nabídnout!
A my ho doplňujeme novým S!NGLem.

OBSAH

(Ne)obyčejné básně o věcech obyčejných
Rubriky
Marek Novotný

4

Rozhovor s panem Tomanem
Ema Humplíková, Marek Novotný

5

Hamlet ve VANSkách
Vanda Hegerová

6

Koukej ZIMA
Barbora Starka

7

Melancholické básnění
MyImalion

8

Ježíškův rozpočet
Betty Patak

9

(Ne)obyčejné básně o věcech obyčejných

Marek Novotný

Židle

Sedím, sedím, sedím.
Do zdi jen tak hledím.
A na čemže to sedím?
Já vlastně ani nevím.
Má to čtyři nohy.
Víc než čtyři rohy.
Z plastu nebo kožená.
Většinou je dřevěná.
Významnou má úlohu.
Stojí si tak u stolu.
Často zřím ji v páru.
Ve škole či v báru.
S opěradlem nebo bez něj.
Volné místo rychle hledej.
Tuto báseň skládám vsedě.
Dumám do poznámek hledě.
Věc je to neobyčejná.
Účelem však vždycky stejná.

Tužka

Co to píše?
Píše básně.
Nač je píše?
Z čisté vášně.
Čím je píše?
Zkuste hádat.
Tuha se začíná lámat.
A oč tedy vlastně jde?
Co to vlastně, co to je?
Ve škole se často hodí.
Bez ní člověk nepochodí.
Leč je malá docela.
Kolikrát slohy stvořila?
Do penálu vejde se,
dříve jak strom v pralese.
Nesčetně ji využívám.
Pětky ale i tak mívám.
Užitečná, přenosná.
Každý žák ji jistě zná.

Dveře

Chceš-li na vzduch vyrazit,
sluncem tělo opálit,
nech si nejdřív poradit.
Klíč tě hodlá napálit.
Velká brána. Jak ohromná?
Z kamene či ze dřeva.
Na též bráně dírka drobná.
Do dírky klíč je třeba.
Týž vchod tobě odděluje.
Venek od činžáku, domku.
Dešti, mrazu rád vzdoruje.
Podřízený je však zvonku.
Za krátkého okamžiku.
Ta brána se zabouchne.
Se vztekem a plný vzlyku.
Říkáš si: „No to snad ne!“
Průvan chodí sem a tam.
Okenice zavírá.
Když jsou vrata dokořán.
Zloděj šperky posbírání.
Něco končí, něco začne.
Když dveře se otevrou.
Začátek nebo konec dne.
Uzavírám báseň svou.

Rubriky

Marek Novotný

V hlavní roli příjmení aneb záleží na příjmení

Tuhle jsme šli se školou do ZOO.
Paní profesorka Špačková nám dala rozchod. Přirozeně se naše třída rozdělila
na skupiny a vyrazili jsme na prohlídku.
Já jsem procházel ZOO s Bořkem Beranem, Samem Sokolem, Hynkem Holubem,
Václavem Vránou, Lubomírem Liškou a Radimem Rysem.

Pravý a levý význam aneb naučně a veršovaně

Krásu stromů tvoří hlavně jejich koruny.
Řekněte mi je to možné: Král bez koruny?

„Stát nebo střelím“, zvolá zločinec.
Stát hranicí dělí na zdejší a cizinec.

Na prázdniny pojedu k moři, k moři Jaderskému.
S autem moře možností, k cíli vzdálenému.

Nemračme se na sebe

V okamžiku na mém triku
vidím, že dnes nemám kliku.

Na letní tábor v sobotu vyjel jsem.
Kufr byl sbalený docela.
Při příjezdu však mnoho věcí já neměl jsem.
Polovina věcí mi chyběla.

Usilovně balil jsem dívku nádhernou.
Jiný mi ji ale přebral.
I přesto držím si náladu výbornou.
Nějak jsem se z toho sebral.

Rozhovor: Pan profesor Petr Toman

Ema Humplíková, Marek Novotný

**Čím jste chtěl být jako malý?
Chtěl jste být odjakživa učitelem?**

To jsem teda fakt nechtěl. Dokonce si pamatuju, jak jsem v sextě psal slohovku na téma „Co budu za patnáct let“ a psal jsem, že rozhodně nechci být učitelem, že to je úplně ztráta času. Ale co jsem přesně chtěl být, to teda nevím. Chtěl jsem bejt spoustou věcí. Nevím, asi nedokážu odpovědět. (smích)

A kdy to zhruba na vás tak „přišlo“, že byste chtěl být učitelem?

No, tak zhruba když jsem začal. (smích)
Tak zhruba před těma šesti lety.

**Proč jste si vybral naši školu?
Jak jste se k nám dostal?**

Kromě takovejch těch klasickéjch faktorů typu dojezdová vzdálenost, tak jsem chtěl na víceletej gympl a tady byly velký body nahoru, protože jsem dřív učil na základce a sem vlastně chodila spousta dětí, co jsem tam učil. A byli tady spokojený. Tak to pro mě asi hrálo hlavní roli. A je to docela příjemný, potkávat je tady napříč celým tím vyšším gymplem. V každý tý třídě je tak jeden, dva, co jsem někdy v minulosti učil. Tak to je docela příjemný.

To je hezký. A jak se vám tady u nás líbí?

Jo, tak za ty dva měsíce jsem tady zatím spokojenej. (smích)

Otázka z jiného soudku, jaké jsou vaše koníčky?

Baví mě hodně hudba. Baví mě poslouchat, baví mě hrát.

A na co hrajete?

Hlavně dechy.

Hezky. Nějaký žestě nebo dřeva?

Na klarinet hraju skoro dvacet let už, ale taky se učim na saxofon, jako samouk. Pak plus mínus nějak tak cokoliv, do čeho se dá foukat. A snažim se teď učit na ukulele, to je docela sranda.

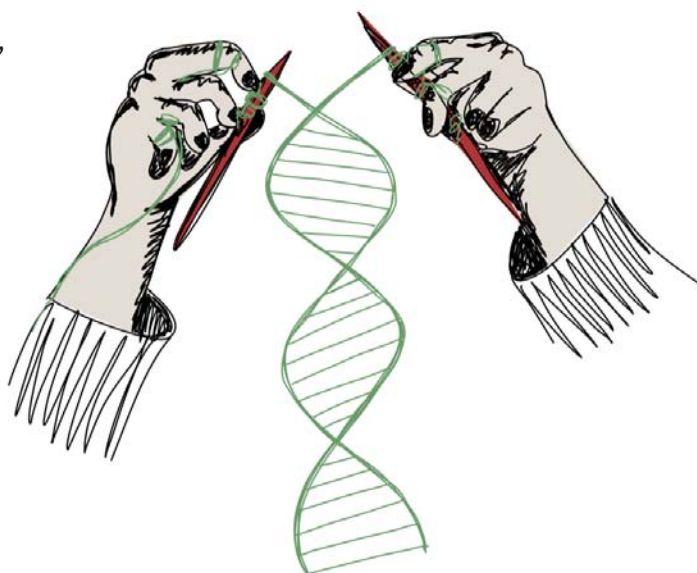
Jakou hudbu posloucháte?

Plus mínus průřez všim. To se strašně mění. Třeba teď poslední dobou mě hodně baví zase reggae a trance. To teďka mám zase nějaký takový období. Ale jak říkam, to se strašně mění. Asi jsem poslouchal úplně všechno, kromě popíku. V podstatě od country až po death metal. Kdybyste se zeptali za půl roku, tak vám řeknu něco úplně jinýho.

A ještě poslední otázka. Kdo je vašim vzorem? Třeba do toho učitelství?

Asi můj bývalý třídní profesor. S tím jsem to vlastně konzultoval před šesti rokama, když jsem nad tím přemýšlel, a vlastně jsme se shodli na tom, že by to mohla bejt docela zábava.

**Dobře tak to je za mě už asi všechno.
My vás už nebudem trápit. (smích)
Děkujeme vám za rozhovor.**

Hamlet ve VANSkách?

Vanda Hegerová

Nyní, když nám teplé podzimní dny s možností trávit většinu času venku, daly dávno sbohem, pro mnohé započala kulturní sezona. Plesy, výstavy, muzea, divadla... Pojdme třeba do divadla, pojdme třeba rovnou do toho největšího.

Slavnostní pocit, který navozuje velkolepý sál vyveden ve zlaté a červené barvě, jen utvrzuje nápis nad mohutnou sametovou oponou: Národ sobě. Co se dnes skrývá za ní? Král Oidipus. Pár postav oděných v antických rouchách přednášející pro nás už horko těžko pochopitelný text formou dlouhých monologů proložené nanejvýš sborovým zpěvem nebo tancem. Ne tak docela...

Dvacáté první století ve jménu modernizace a přizpůsobení nicméně zachování původní myšlenky tuto hru stejně jako mnohé další přetvořilo k obrazu svému. V interpretacích pak často můžeme nalézt, jak by někteří řekli, takové bizarnosti jako Julii v mikině, Hamleta ve VANSkách nebo rapujícího Oidipa. Dá se skutečně tímto způsobem starověká hra přiblížit dnešní společnosti a zaujmout ji stejně jako kdysi tu antickou? Může se díky tomu divadelním hrám dostat pochopení, nebo jsou tyto dva světy od sebe příliš vzdáleny?

Tolikrát jsem se setkala s názorem, že interpretace představení jen uškodila požitku ze hry. Nepochopení děje svedou na režiséry, kteří se snaží antické klasice dát nový rozměr. Nutno připomenout, že dříve nikdo nešel do divadla na překvapení, ale shlédnout příběh již zasazený do prostoru a času, popřípadě i vzniklou zápletkou, kterou už je na podiu potřeba jen rozuzlit. A to je zachováno dodnes.

Když v dnešní době zajdete do divadla na hru nesoucí antické jméno, abyste se obohatili kulturním zážitkem, můžete s jistotou očekávat, že hra bude narážet na současnost ať už na politiku státu nebo světové dění, či snad jen menší úpravy a modernizace textu. Nenápadnému prolínání dvou rovin se pravděpodobně nevyhnete, ať už to bude více nebo méně znatelné. Je jen na Vás, zda chcete minulost vidět v divadlech očima dnešního světa nebo ji nechat v ruinách kdysi honosných amfiteátrů.

Koukej, ZIMA!

Barbora Starka

*/včera první pražský sníh, dneska klid, bílo
Po týdenním žití v mracích se objevila hvězda, světlo!
Ahoój, Lásko!
A tak se mi znova připomnělo – všechno má svůj {správný} čas.*

Je to tady. Přišla.

Vítám tu půvabnou kouzelnici s otevřenou náručí a úsměvem na rtech. Teda, většinou :D. Pravda, mráz s námi vlastně nezůstává každý den až do jara. Občas přijde na návštěvu taky inverze – to se my obvykle nacházíme v jejím (městském) srdci/ nebo obleva – při ní zase bezmocně sledujeme, jak mizí naše radost. No, nezní to jako lehká věc, ten zimní život.

Ale hahaa, my, my na to vyzrajeme!

Přináší to s sebou totiž i hromadu a velikou kupu skvělých věcí!!

Tak třeba pár mých oblíbených:

~sníh a led kloužou! Jak se po nich klouzat, to už je jen otázkou vkusu ;)).

~nikdy nekončící noc – spinkání povoleno a moc doporučeno!

~slunko = 10000% radost*spokojenost

A k těm stinným stránkám, k těm se postavíme čelem!

Všechna ta minus, která s sebou tohle období nese, totiž podle mě jde vybalancovat!

Přece {it's all about balance}

A tak

Moje tipy zde!

Světlo

Teplo

Úsměv a radost (s tím se vždycky žije líp)

Vědomí, že přijde jaro (limited edition!)

To všechno můžeme vytvářet i my – zářit! Stačí se o sebe dobře starat, a půjde to samo :)).

Anebo.

Povoláme pomocníky!

Čelovka a blikáčky – pomůže cítit se ve věku v bezpečí i ve tmě

Péřovka – přenosná deka

Vlna – jemná merino jako první vrstva na tělo (i ponožky ;)), dál potom těžší na svetr/čepici – a chlad se k nám nedostane

Multifunkční šátek na krk, pak třeba i přes tvář proti větru (merino vlna pro nej komfort)

Rukavice – ideál nepromokavé

Termoska – teplé thé vždy s sebou

Mini skládací karimatka na sezení

Dobré boty

Plus minus s tím vším a s tou vnitřní radostí si zimu užijeme naplno, strávíme venku hafo času, zažijeme mraky dobrodružství a chlad bude kouzlit jenom tu krásu kolem nás, možná snad ještě ty červený nosíky a tváře.

Venku je na nule, miluji přítomné.

- ChinaSKI

Melancholické básnění MyImalion

Naked souls

We are two naked souls
Dancing for universe
This is just how it goes
When love becomes a curse

Just two broken hearts
Fighting to lead the dance
Both shattered like a glass
We are both blind to the chance

We have a chance to love
We have a chance to be
I will put on dress and gloves
I will just let you lead

We can heal each other's wounds
We can make each other better
When life make us fall to ground
We can get back up together

Let's dance till we die
Let's dance till the end
I really don't know why
But I feel like we are meant

We are two naked souls
Just two broken hearts
But my heart you stole
Will you put together it's parts?

Society's blues

Ungrateful thanks and unhappy smiles
some sweet music and loosen ties
everyone's wearing their own disguise

Angelic tears and angelic cries
but you're looking into demon's eyes
be aware who to trust and who just lies

Not everyone who calls you friend is really nice
we are quick to surround ourselves with rats and mice
but when they can't use you the relationship dies

We beautifully dance the steps of society's hideous blues
we act and dance like stupid pawns without any clue
but what else than to dance are we supposed to do?

Wait 'til forever

We were so young
The first time we met
But even though I knew
You were the one for me

I told you everything
And after some time, I even confessed
You said you like me
But you are just waiting for love

So, I'm gonna wait 'til forever
I'm gonna wait 'til the end
And maybe all these things will get better
But maybe I'll be with another man

I was never really the patient one
But I never loved before
So, whatever this needs me to become
I'll be that and much more

I've never felt these things
But now I obviously do
I would give you my everything
And my time gladly too

So, I'm gonna wait til forever
I'm gonna wait 'til the end
And maybe all these things will get better
But maybe I'll be with another man

Another man, so awesome and nice
But he's not gonna be the one
His touches won't give the chills like ice
No surely no how yours have done

It won't be that big true love
But don't worry, I won't live in lie
I know you're the only one enough
And I guess that's why

I'm gonna wait 'til forever
I'm gonna wait 'til the end
And maybe all these things will get better
But maybe I'll be with another man

Why?

Why, oh, why
Do I always cry
Why oh why is it always me
Is there something I can't see?
I cry myself to sleep in bed
I don't want to be hurt or sad

So, please help me out of this
Please help me with a kiss
Please share some of your love
I just want to feel enough

So, please help me out of this
Please help me with a kiss
Please share some of your love
I just want to feel enough

Why can't the overthinking go
Why can't I learn how to say "no"
Why can't I be at least pretty
I'm nothing, what a pity
But still, I'm trying to fight
I am trying to see the light

So, please help me out of this
Please help me with a kiss
Please share some of your love
I just want to feel enough

So, please help me out of this
Please help me with a kiss
Please share some of your love
I just want to feel enough

I just want to be enough
I want to be able to laugh
I want to escape my own mind
And some peace finally find
But it's a very difficult task
So only one thing now I ask

Please help me out of this
Please help me get back what I miss
Please show me what is love
I just need to feel enough

Please help me out of this
Please help me get back what I miss
Please show me what is love
I just need to feel enough

Ježíškův rozpočet

Betty Patak

„Crrr,“ slyším školní zvonění a utíkám pryč ze školy, abych stihla svůj autobus domů. Vejdu do metra a poté, co sejdu poslední schod, zjistím, že mi zrovna jedno metro ujelo. Tohle pro mě často znamená 5 minut koukání na ten tak málo osvětlený a nekreativní prostor metra. Najednou si ale všimnu jedné zajímavé reklamní tabule. Je široká, prosklená a za tím sklem je postaven několikapatrový stromový domek s žebříkem vedoucím až do koruny stromu. Je z lega. Z těch malých barevných kostiček, které jsem jako malá tak milovala. Dneska mám alespoň na co koukat.

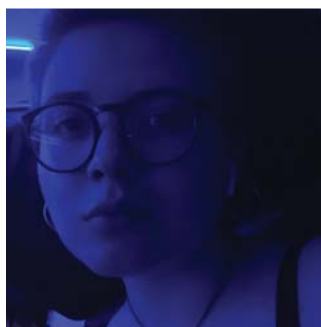
Nejspíš jsem nebyla jediná, kdo si něco takového řekl. K tabuli pomalu kulhal bělovlasý dědeček s holí, kterého domek z lega také zaujal. Chvilí jsem si ještě domek a nápisy kolem prohlížela, a když jsem se otočila, stála za mnou paní a ten dědeček, kterého jsem viděla přicházet. Všichni tři jsme se koukali na ten jeden a tentýž domek z lega. Konečně nám přijelo metro, a i přes ten hluk a nespočet nastupujících a vystupujících lidí mi neunikl smutný pohled toho dědečka, který chvilí koukal na cenu domku a pak nastoupil do metra.

Připadal mu domek moc drahý? Má nějaká vnoučata, kterým by stavebnici koupil? A kdyby byl dědeček v roli Ježíška, koupil by domek i za tuto cenu?

Pamatuji si, že když jsem byla menší, stavebnice rozhodně nestála tolik. Od začátku války inflace české koruny několikanásobně vzrostla, a plno lidí si teď nemůže dovolit koupit věci, na které dřív byli zvyklí. I mě jako studentky střední školy se tohle dotklo. Moje úspory nejsou veliké a od počítání jednotek korun musím počítat centy (a to v Česku centy nemáme, o to je to složitější :D). Zatím nemám tušení, jak tenhle rok budu v roli Ježíška úspěšná. Po sečtení mých výdajů mi moc peněz na vánoční dárky nezbylo. Moje babička, mamka, kamarádi rozhodně pochopí, že tenhle rok se Ježíšek bude muset trochu uskromnit, ale co mí mladší bratraci a sestřenice? Jak jim mám vysvětlit, že Ježíšek nemá dost peněz na zbrusu novou stavebnici, nejnovější verzi Hotwheels a to nemluvě o elektronice.

Celá nesvá jsem vstoupila otevřenými dveřmi do metra. Vedle mě najednou stál ten děda, kterého před chvilí také zaujal domek z lega. S úsměvem se na mě podíval a lehce na mě kývnul. Asi mu přišel vtipný můj polo zamračený a zamyšlený výraz. Zalilo mě příjemné teplo, jako kdyby všechny starosti odešly někam na dovolenou. Metro se rozjelo a vtom mi to došlo...
Že by Ježíšek doopravdy vstal z mrtvých?

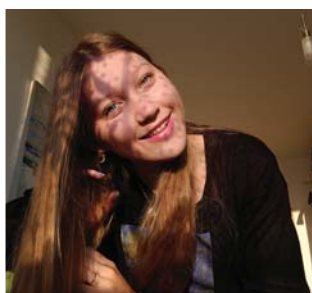
toto číslo pro Vás připravili

Mylmalion

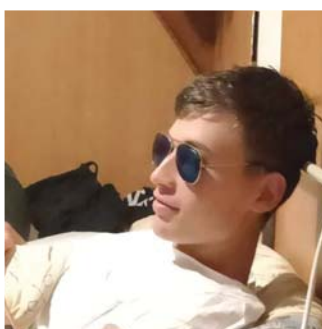
Barbora Stark

Vanda Hegerová

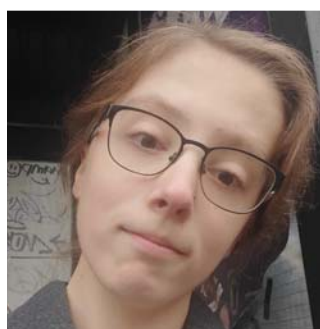
Betty Patak

Marek Novotný

Emušák Humplíková

Tereza Vacíková